

Хто ж це так із тебе наслідься
смій?
Хто у твоє серце ніж загородив?
Виростали діти в хаті як в гаю.
Без ясного сонця в рідному
краю.
Накипіла злоба, сповнилися серця.
Гей, курки спустили в матір і
отця!
Хто ж це так із тебе наслідься
смій?

Хто у твоє серце ніж загородив?
Засивали поле потом і слізми.
Не родило жито—що хоч, те й
візьми.
Тож сокири брали, щоб в крові
погрійтися.
І йшли брат на брата однімати,
діліті...
Хто ж тобі зготував цей крівавий
час?
Хто так люто кинув на поталу
нас?
І сказали людям: ми вас пове-
дем!

Рушимо з ножами у наш край
едем.
І взялися кров'ю поле і гай,
Бо рубались, бились рідні, свої.
Хто ж тобі зготував цей крівавий
час?
Хто так люто кинув на поталу
нас?
І сказали люди: годі нас дурити!
Будем ще й на волі у кайданах
гнити:
Ждали ми героя, а встав свино-
пас.—
Хто ж так люто кинув на поталу
нас?

П. Тичина.

Перед новою небезпекою.

Не що давно в „Посл. Новостях“ було видруковано листа до редакції якогось київського оби- вателя, що з роспачем запитував: навіщо було потрібно нашому урядові зробити такий „абеурд“, як перевід стрілки годинника ще на 1 год. і 8 хвилин назад. Той мудрій обицявати, прізвища якого не згадав, — страшенно обурювався ніби його пограбували, однавши у нього 68 хвилин, од чого, здавалося, не могло б бути ніякої „та з того“. Тим більше, що

бому ті пограбовані з часом він обурює, а наміں всі його приятелі та дамочаді, що слухали той літературний твір, коли він читав його перед відсилкою до редакції.

І як що та обурення викликає

тільки усмішку, то не можна за-

тувати очі на справі серйозну

небезпеку, що може потягти за

собою чималі заколоти в народі

з приводу змін календарного

стуло.

Теоретично в цій разі здавалося, що ніхто не повинен би про-
тестувати проти реформи кален-
даря, яка наближає нас до куль-
турної європи, і полегшує зносин
з нею. Вої справді, кому ж від
того шкода, що сьогодні не 1, а
14 березня? А тим часом ця ре-
форма тісно звязана з такою си-
люю ріжноманітних взаємовідносин
між людьми, з релігійними потя-
гами, з характером всього жит-
тьового укладу народу, побутових,
і звичайових його особливостей, —
що робить її, очевидно, треба бу-
ло не з одного розчужку цера, а
після розважного обміркування,

що дало би змогу передбачити

можливі непорозуміння.

Але, звісно, це було би ненор-
мальним для сучасного стану на-
шого уряду, що прибав собі без-
зглядну звичку брати на хрест

всіх „гордіїв“ вуали.

І от, через те в користності і ба-
жаної реформи, під яку не підве-
дено жадної підвальнини, виходить

небезпечний ковалський піщик,

похожий, як чобіт на чобіт і на

всякі інші великі реформи соці-

ального порядку, утворені теше-

ріннім нашим урядом. — Но хоча

тепер ми всі пишемо на папері,

не ті числа, що великих літера-

ми надруковано в календарі, але

ж на ділі живемо відповідно до

них. Наприклад, масляни ми свя-

ткуємо по старому стилю, піст по-

чинагам так само, величень, оче-

видно, будемо теж і д. Тоб то,

ідучи посливно, дійдемо таким

чином і до 18 грудня цього року,

а 19-го повинні будемо начепити

на стінку новий календар і ви-

тати один-одного в Новим Роком.

На перший погляд ніби в тому

немає нічого страшного, тільки

фактично ми згубимо не 13 день

заглотого, а 13 день грудня, але ж

зміні відстані між дніми

“Меланки“ й т. п. визначні побу-
тovo-релігійні дати, без яких не
то що селянин, а й чимало інте-
лігентів не уявляє собі року. Прав-
да, через 7 день, по новому році, календар показе Різдво, а через

13—Меланку, а ще через шість

19 січня і Водохреща з Йордано.

—Але ж, коли взяти на увагу,

що наша людність живе не по

листочках календаря, а вся селян-

ська маса встановлює свої взає-

мовідносини по церковних святах.

—то Різдво через тиждень після

Нового Року, —може з'явиться дія-

ність нового спрощеною трагедією ка-

лендарної революції

погрійтися.

Уявіть же собі, яку колотнечу

повинні збити в темних головах

такі дивовижні несподіванки, коли

святечні з пустою, а також колядки

будуть через тиждень після нового ро-
ку, а „шебути“ на “Меланки“ до-
ведеться через два тижні після „по-
сипання“.

Тут уже не то що знаменитий
сторож з „По ревізії“, а й сам го-
лова волості управи не вираху-
є на якій рахівниці, скільки буде
від „Водохреща до Пущенин“, а
від „Василя чи Юрія до Семена чи
Паликопи“. Не мало буде замороки
з пересуними святами та по-
стами.

Але ж не тільки треба перед-
бачати розгардії з релігійно-по-
бутового боку, але ж і з боку ци-
вільного. Урядові і громадські ін-
ституції повинні працювати по но-
вому календареві — і от виходити
на календарі, що коли по Ін’юму будень —
у народу буде свято, а коли вони
святкуватимуть — народ буде пра-
цювати! й потрібуватиме Ін’юю ро-
боти. Так само непорозуміння вий-
де й з школою, бо учнів треба від-
підпустити не перед Різдвом, як
було звичайно, а вже перед новим
роком і не на два тижні, як бува-
ло (з 22 грудня по 7-го січня), а
майже на три (принаймі з 20
грудня н. ст. до 20 січня, бо ж
19-го буде Водохреща):

Не можна також обмінити й
справи видання календаря, бо не
зоставляти ж наш народ без цього
справочника, так само необхідного
в щоденному житті, як і годин-
ника і що для багатьох являє
єдину лектуру. Тим часом вже на-
ступив термін, коли треба почина-
ти другий календар, а що ж в
цьому надрукують наш видавни-
цтво, коли чи то не зможе й дати
в цій справі ніяких пояснень? І,
як що ті пояснення не буде зроб-
лено в найближчому часі — а це
більш, ніж можливо — то календар
внесе ще більше заколоту, який
може прирати форму того, що був
в 1582 р., коли з волі царя Григо-
рія католикам було звелено жити
по новому стилю.

Коли ж узяти ще на увагу, що
наша церква починає свій новий
рік з 1-го вересня, село буде по-
чинати з 14 січня (тобто 1-го січ-
ня старого стилю), а місто (по сіль-
ській термінології — „пани“) — з 19
грудня старого стилю, — то й спра-
ві ми станемо перед погрозою
серйозної небезпеки нового ро-
кладу громадянства, що може ви-
кликати дуже прикрі наслідки.

Звичайно, все це без великої
труднілі можна злагодити, тиль-
ки ж треба про те думати. І тому
слід як найскоріше скласти осо-
бливу нараду спеціалістів, пред-
ставників уряду та церкви, щоб
вони гуртом підложили під нову
реформу той ґрунт, без якого во-
ні зостається тим „домомъ на пе-
сцѣ“, що про його будівничого

засновника святоюрську гору що най-
менше 60 тисячів маса, а юде все
ще напливали й напливали.

—

Від курсу кабінету В. Голубовича
маємо відомості, що конфлікт на-
бував гострого характеру і що
фракція має в більшості або й усі
скласти свої уповажнення. Кон-
флікт нам відомий тільки в загаль-
ному рисах, тому не можемо сказати, чи він відбувся тільки на
верхах партії чи поглибився і в
організоване українське робіт-
ництво.

Серед укр. с.-ф.

Чутки про конфлікт фракції
е.-п. з Центр. Ком. дуже непокоїть
українських соціал.-федералістів.
Прийшли прихильні новий спи-
сок кабінету В. Голубовича, украї-
нські с.-ф. гадали, що випаде пра-
цювати в коаліції з с.-д. та с.-р.,
при чому укр. с.-д. дадуть не тіль-
ки ділове, але й помірковане своє
представництво, що с.-д. фракція
останнього складу не допустить як
соціального, так і національного
максималізму. Через це думалося,
що вдасться однією з двох пере-
говорів кандидатуру М. Ткаченка
на внутрішній справі та настояти
на кандидатурі Мартоса до міні-
стерства праці. Тепер ж, коли
взяла гору в Центр. Комітеті с.-д.
інша група, то значить і канди-
дати од с.-д. та Іхні тактика за-
грожують коли не большевізмом,
то чимось близьким до нього, і коли
не в програмі і не в ідеалах
цих кандидатів, то в Іхні тактиці,
в методах, в засобах і заходах. А
це вважається для української по-
літичної атмосфери небезпечним.
Через це де-хто з есесів піднімає
справу перегляду відношення до
нового списку кабінета В. Голу-
бовича.

Зміни в списках.

Список нового кабінету (див.
вчор. число „Нов. Ради“) уважно
обмежується в парламентських
кругах.

Багато висловлюються за канди-
датуру Бернацького на міністра
фінансів.

Також називається кандидатура
на міністра шляхів п. Лукашевича,
бувш. голови київського район-
ного комітету, який потім перейшов
в Харків на таке саме становище.
Есеси вважають, що треба насту-
піти на кандидатуру п. Дорошенка на
міністра міжнародних справ. Але коли б не прой-
шло, то з двох поставлених есеса-
ми кандидатур, М. Любінського та
О. Севрюка, рішено пристати на
останню. Кандидатура М. Ткаченка
на міністра внутрішніх справ ви-
несла ще більше заколоту, якщо від-
важати есесову відмінність його

заголовку та його заслуги в
загальній політиці.

Загалом, висловлюються за канди-
датуру п. Столяра, який вже від-
значався відмінністю відмінністю
заголовку та його заслуги в
загальній політиці.

Прийшли даєть підтримку п. Чуба-
ківському, який вже відзначався
заголовку та його заслуги в
загальній політиці.

Прийшли даєть підтримку п. Гри-
горівському, який вже відзначався
заголовку та його заслуги в
загальній політиці.

Прийшли даєть підтримку п. Гри-
горівському, який вже відзначався
заголовку та його з

